

Af andre Fisk, som kunne finde et godt Marked i England, skal nævnes Kulmuler (*Merluccius vulgaris*), som næppe fiskes ret meget, men findes i Masser om Sommeren i Rattegat og betale sig godt at forsende. Desuden Gedder og Hornfisk.

Gedder spises mest af Søderne og bør derfor faa meget som muligt sendes til Fredags Markedet i London. Rødtunger og Stærifinger ere i Almindelighed i god Pris, men bør der kun sendes de største Eksemplarer. Røtter og Stader, som hidtil kun have været lidet paaagtede, ere paa Grund af den tiltagende Mangel paa Fisk i Almindelighed blevne en efterspurgt Fisk; særlig Røtterne faa til Tider endog høje Priser, da man ikke alene har fundet Fisken en yndet Spise, men Skindet er bleven en dyr Artikel, da det skal være eneستاende til at klare Ol og Vin. Jeg skal endnu en Gang bemærke, at det er af stor Vigtighed for Opnaaelsen af gode Priser, at Indpakningen bliver faa god og henfigtsmæssig og faa meget lig den engelske som vel muligt. Desuden er det ogsaa nødvendigt, at Fisken bliver ordentlig rengjort før Indpakningen og opfaaren saaledes, som det forlanges paa det engelske Marked, særlig gælder det for Tunger og Righvarrer, som ofte ved at være forklert opfaarne have opnaaet 3 à 4 d. mindre pr. Pfd. Eksporten af Al er af temmelig ny Dato, men er i god Fremgang; medens der saaledes i 1894 fra April til November over Esbjerg blev eksporteret 2,026 Kasser Al, er der i 1895 i det samme Tidsrum blevet eksporteret 3,670 Kasser Al.

Hver Kasse indeholder ca. 80 Pfd. Al, og denne Eksport vil efter al Sandsynlighed have en stor Fremtid for sig. London er for Tiden det eneste Sted i England, hvor der indføres Al.

2. Under mit første Ophold i England fra April til August 1895 var London mit Opholdssted, men maatte jeg ugentlig rejse til Hull for at være dansk Damptrawling-Aktieselskab „Dan“ behjælpelig med Kontrol af Salg af den Fisk, Helleflynder og Rødspætter, som friste, nedlagte i Is, bragtes dertil fra Island, fanget dels uden for Søterritoriet med Liner, dels inde paa Fjordene med Snurrevaad af danske Fiskerfiske. Paa Grund af den tiltagende Mangel paa Fisk i Nordsjen om Sommeren, særlig paa store Rødspætter, er Island kommen meget belejlig til Hjælp med sin store Fiskerigdom. Afstanden fra Island er jo meget stor, der er saaledes henved 300 danske Mil fra Hull til Nordvestkysten, men med henfigtsmæssigt Materiel vil der kunne blive oparbejdet en vigtig Erhvervsgren saavel for vore egne Fiskere som ogsaa for Islænderne.

Der vil i Sommermaanederne med regelmæssig og hurtig Forbindelse med England kunne blive Brug for mange af de danske Snurrevaadsbaade og derved Grunden blive lagt til et mere udvidet Havfiskeri i Nordsjen. Fisken blev i 1895 ført fra Island til Hull i en saakaldet Carrier „Cimbria“, tilhørende ovennævnte D. D. Trawling-Aktieselskab „Dan“, og „Ceres“, tilhørende et engelsk-norsk Selskab i Hull. En af Damperne kom regelmæssig hver 8de Dag og bragte Helleflynder og Rødspætter i Is, og særlig for Rødspætterne opnaaedes gode Priser. Efter Ophøret af Rødspætterfiskeriet ved Island har „Cimbria“ været befragtet til at føre Silb fra Ostkysten af Island til England og vil vedblive dermed indtil Marts Maaned.

Silbene ere store og velsmagende og meget efterspurgte. De forsendes ikke i Kasser som svenske Silb, men pakkes løse i Is, i dertil indrettede Afdelinger i Kasttrummet, der ere forsynede med Hylde, saa at Silben ikke bliver trykket.

Jeg har under mit sidste Ophold i England fra Oktober til Udgangen af Maret fornemmelig opholdt mig i Hull og Grimsby og kontrolleret Salget af fornævnte Silbdeladninger og Salget af Trawl-damper „Dania“'s Jangster. Fiskeriet under Island, særlig Snurrevaadsfiskeriet paa Fjordene, har i 1895 gjort betydelige Fremfærd, og efter Forlydende ville i det mindste 6 Snurrevaadsbaade i Sæsonen 1896 forsøge deres Lykke deroppe i Forbindelse med D. D. Trawling-Aktieselskab „Dan“. Ved lidt efter lidt at blive bedre kendt paa islandste Fjorde ville danske Fiskere ogsaa være i Stand til at drive Vinterfiskeri, særlig Silbefiskeriet, som nu næsten udelukkende er i Hænderne paa Normændene.

3. Jeg har under mit Ophold i England haft Breve fra faa godt som alle danske Fiskeeksportører med Forespørgsler om at anvise Forhandlere i England, om at ordne Klager over bortbleven Emballage, Opkrævning af Tilgødehavende for sendte Varer, samt om Kontrol af Salg af adskillige Sendinger Fisk. Meget faa Tele-